

Tato práce zkoumá rysy české religiozity od 19. století do současnosti na základě sociologických výzkumů. První kapitola shrnuje přístupy a teorie ohledně role náboženství ve společnosti. Následující kapitoly popisují vývoj u čtyř určených rysů české religiozity: nízké důvěry v náboženské instituce, nízké náboženské sebedeclarace, nízké náboženské aktivity (posuzované podle návštěvnosti bohoslužeb) a nakonec nedůležitosti náboženství. Tyto rysy jsou zkoumány v devatenáctém a dvacátém století v době habsburské monarchie, dále v období první republiky, během protektorátu a v poválečných letech, v období komunismu a v porevolučním období až do současnosti. Práce je založena zejména na dílech českých sociologů náboženství (Nešpor, Václavík, Hamplová), kteří sociologické výzkumy zpracovali a popsali českou náboženskou situaci a její vývoj. Česká religiozita a její rysy jsou zde zkoumány od počátku českého národnostního hnutí do 21. století.